

ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ
Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
Achievement Chinese Communication Skills Using the Storyline
Model in Grade 11, Demonstration School of Suan Sunandha
Rajabhat University

กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ¹, ศุภานัน สิริธิเลิศ²
Kittipong Sanorsran¹, Supanan Sittilerd²
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา^{1,2}
Suan Sunandha Rajabhat University^{1,2}
Email: Thefirst_champ@live.com¹

Received: 2021-03-10; Revised: 2021-03-30; Accepted: 2021-03-31

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจากห้องเรียน จำนวน 1 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อน และหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ โดยใช้การทดสอบค่าวิกฤต (t-test) แบบ Dependent Sample

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ Storyline Model ในภาพรวมนักเรียนมีความก้าวหน้าในการสื่อสารภาษาจีน แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสรุปว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์, รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์, ทักษะการสื่อสาร

Abstract

The purpose of this research is to study the achievement of the Chinese language communication skills of grade 11 students from Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University in order to compare the learning achievement in Chinese communication skills before and after learning by using the storyline pattern activities of grade 11 students from Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University. The researcher uses simple random methods from draw lots and 30 students in the classroom. The tool for creating achievement test in Chinese language learning, Chinese language for communication 2 subject, as 4 multiple-choices of 40 questions by using Inferential statistics in order to test the differences in achievement scores on Chinese language learning skills before and after learning with storyline pattern process by using the t-test, Dependent samples test, (t-test).

The study indicated that learning achievement in Chinese Language Communication Skills of grade 11 students from Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University. Prior to learning, the average achievement of learning Chinese communication skills was based on the storyline pattern. The perspective of students had got advanced communication skills in Chinese which means that they have gathered their skills more than before learning the language. The conclusion is that the series of learning activities through the teaching storyline pattern process for grade 11 students is efficiently and is able to create the activity to the learners.

Keywords: Learning Behavior, Achievement, Storyline pattern process, Communication Skills.

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ทั่วทั้งโลกประเทศไทยเป็นองคาพยพหนึ่งในสังคมโลกที่ไม่อาจหลุดพ้นหรือต้านทานความเปลี่ยนแปลงทั้งปวงนั้นได้ ด้วยความจำเป็นและความสำคัญดังกล่าว ทำให้รัฐบาลไทยยุค พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ในฐานะหัวหน้าคณะรัฐบาล ได้พยายามที่จะเร่งรัดพัฒนา ระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้ก้าวหน้าทัดเทียมนานาชาติ และเท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก โดยเฉพาะด้านการศึกษาของประเทศ โดยได้กำหนดแนวนโยบายด้านการศึกษาไว้ชัดเจนว่า การจัดการศึกษาจะต้องพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นในยุคศตวรรษที่ 21 ให้กับเด็กและเยาวชน ซึ่งได้กลายมาเป็นหัวใจสำคัญของความสำเร็จของคนรุ่นใหม่ หากกล่าวถึงทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สมรรถนะที่โดดเด่นและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปคือ ความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ อย่างน้อย 3 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน

ในอนาคตภาษาจีนจะเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของโลก หากคนในประเทศใดในเครือข่ายประชาคมโลกสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาจีนได้ ก็จะทำให้ได้เปรียบและรู้เท่าทัน กับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ภาษาจีนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน การประกอบอาชีพหลากหลาย เช่น การท่องเที่ยว การค้าขายกับประเทศจีน องค์การธุรกิจระหว่างไทยจีน ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมจากเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

มากขึ้น ดังจะเห็นได้จากสถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ทั้งในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน โดยเริ่มจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ที่เป็นการศึกษาปฐมวัย ชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนับวันจะทวีความสำคัญและขยายวงกว้างขวางมากยิ่งขึ้นไปเรื่อย ๆ ระบบการศึกษาไทยจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการพัฒนานักเรียนทักษะการสื่อสารด้วยภาษาต่าง ๆ โดยเชื่อมโยงกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

อย่างไรก็ตามการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการศึกษาของประเทศไทยในยุค 4.0 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับปีพุทธศักราช 2551 และฉบับปรับปรุงปี พุทธศักราช 2560 เป็นมาตรฐานแกนกลางในระดับชาติ และให้สถานศึกษานำมามาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดแกนกลาง ซึ่งเป็นกรอบทิศทางไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอย่างอิสระและตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษา และนำหลักสูตรสถานศึกษาสู่จัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีคุณภาพ คือ มีความรู้ มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง มีสมรรถนะในการแสวงหาและเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระวิชาภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ให้สถานศึกษานำไปสู่การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดทำคำอธิบายรายวิชาภาษาต่างประเทศได้อย่างอิสระ จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักเรียนนำความรู้จากการเรียนในห้องเรียนไปใช้ในการสอบเท่านั้น แต่ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง จึงมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียน และจากการสอบถามผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย สรุปลงได้ภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญและมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจในอนาคต จึงต้องการให้บุตรหลานได้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่ 3 นอกเหนือจากภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และคาดหวังให้บุตรหลานสามารถใช้ภาษาจีนได้คล่อง เพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา การสื่อสารภาษาจีน ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนการสอนใหม่โดยการคิดค้นเสาะหานวัตกรรมแปลกใหม่ ที่มีความหลากหลาย และมีความเหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนให้กับผู้เรียนแต่ละบุคคล การจะพัฒนา ผู้เรียนให้สามารถสื่อสารภาษาจีนได้คล่องนั้นก็ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะ จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งต้องมีความถี่ของการฝึกฝนสูงโดยที่ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญต่อการฝึกฝน ทักษะนั้น ๆ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ (Storyline) จึงเป็นนวัตกรรมหนึ่งที่ ผู้วิจัยสนใจจะนำมาใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีน เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะด้วยการลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริง มีการผูกเรื่องแต่ละตอนให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ การวัดและประเมินผลแบบวัดทักษะการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่า การจัดการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์จะสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบสตอรี่ไลน์ (Storyline Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ขอบเขตเนื้อหา

ด้านเนื้อหา ผู้วิจัยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 รวมจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ คือ งานอดิเรก โดยใช้รูปแบบสตอรี่ไลน์ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

การทบทวนวรรณกรรม

วลัย พานิช (2545) กล่าวว่า วิธีสตอรี่ไลน์ คือมาจากคำว่า Story และ Line ซึ่งหมายถึง เส้นทางของ เรื่องหรือแนวของเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับจุดเส้นเชือก

วลัย พานิช (2544) ได้สรุปหลักการสอนของวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ไว้ดังนี้

1. เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์เน้นแนวคิดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-centeredness) ของ John Dewey ที่ว่าเด็กต้องมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ของตนเอง ในวิธีสตอรี่ไลน์นั้น ผู้สอนเน้นคุณค่าของประสบการณ์เดิมและทักษะเดิมของนักเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ของผู้เรียนและผู้เรียนจะเป็นผู้แสวงหาและติดตามการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เน้นการปฏิบัติและการเสริมแรง วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ถือว่าการสร้างสรรค์องค์ความรู้ (Constructivist way of working) นั่นคือ ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เน้นเรื่องการตัดสินใจและการแก้ปัญหา วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นการเรียนรู้อย่างกระฉับกระเฉง จะช่วยในเรื่องพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ทักษะทางภาษาและทางสังคม และทัศนคติแก่ผู้เรียน ผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์จะได้ประสบการณ์การทำงานซึ่งผู้สอนให้ความสำคัญในการทำงานนั้นและสิ่งนี้จะเป็นการเสริมแรงให้ผู้เรียนได้ทำงานเพื่อให้การเรียนรู้มีคุณค่าและมีความหมาย

3. เน้นการเรียนการสอนที่เป็นบูรณาการ วิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นการสอนบูรณาการเนื้อหาหลักสูตรและกระบวนการ โดยสามารถรวมวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ สิ่งแวดล้อมและภาษาสอนรวมกันได้ภายใต้หัวข้อเดียวกันเพราะในชีวิตประจำวันนั้นคนในสังคมอาจต้องใช้กระบวนการคิดหลากหลายจากหลายเนื้อหาสาระมาช่วยแก้ปัญหาจึงเป็นการฝึกทักษะ แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

4. เน้นการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมในวิธีสตอรี่ไลน์นั้นเป็นการบูรณาการจึงมีหลากหลายรูปแบบที่มีความแตกต่างกันในเรื่องความยากง่าย ผู้เรียนทุกคนจะแสดงความสามารถตามศักยภาพที่มีแตกต่างกัน

5. เน้นการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม วิธีสตอรีไลน์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคมโดยร่วมทำกิจกรรมหลายรูปแบบ ลักษณะการเรียนรู้มีหลายแบบตั้งแต่เรียนคนเดียว เรียนเป็นคู่ เรียนเป็นกลุ่มย่อย หรือร่วมเรียนทั้งชั้นเรียน ทั้งนี้ในชีวิตจริงมีคนหลายคนในสังคมต่างก็ต้องช่วยกันทำงานเพื่อบรรลุจุดประสงค์ร่วมกัน ดังนั้นวิธีสตอรีไลน์จึงเป็นวิธีการส่งเสริมการพัฒนาทางสังคมที่พึงประสงค์ทางหนึ่ง

6. เน้นเรื่องการตั้งคำถามของผู้สอน การตั้งคำถามของผู้สอนจะเป็นหัวใจสำคัญของการสอนด้วยวิธีสตอรีไลน์เพราะคำถามจะเป็นตัวนำไปสู่กิจกรรมหลากหลายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและเป็นตัวเชื่อมโยงการดำเนินเรื่องให้ต่อเนื่องกันเป็นลำดับภายใต้หัวข้อเดียวกัน

ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru (2560) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนไว้ดังนี้ 1) ขั้นตอนการรับรู้ ลักษณะเด่นของขั้นตอนการรับรู้คือการรับรู้เนื้อหาผ่านการมอง การฟังและการอ่านโดยสมองจะบันทึกข้อมูลต่าง ๆ เก็บไว้ในส่วนของความจำ ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดของขั้นตอนนี้คือความสามารถในการจดจำเนื้อหาต่าง ๆ ของนักเรียน โดยใช้วิธีการเลียนแบบเสียงของครูผู้สอนหรือเลียนแบบเสียงที่มาจากสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน การฝึกทำซ้ำ รวมถึงการสลับที่คำศัพท์หรือรูปประโยคในแบบฝึกหัดเป็นต้น จะช่วยให้นักเรียนจำเนื้อหาคำศัพท์ ไวยากรณ์ รวมทั้งวิธีการใช้ประโยคต่าง ๆ เหล่านั้นได้ อย่างเป็นธรรมชาติ 2) ขั้นตอนการทำความเข้าใจ ลักษณะสำคัญของขั้นตอนนี้คือ การนำความรู้ที่ได้จากขั้นตอนการรับรู้ มาทำความเข้าใจโดยผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ 3) ขั้นตอนการทบทวน ขั้นตอนการทบทวนเป็นขั้นตอนที่เชื่อมโยงระหว่างความรู้ที่ได้จากความจำ และทักษะการคิดวิเคราะห์สู่การปฏิบัติจริง นักเรียนต้องฝึกปฏิบัติจนกระทั่งกลายเป็นความสามารถในการใช้ภาษาและข้อมูลเหล่านั้นจะถูกบันทึกลงในสมองจนกลายเป็นความจำระยะยาว 4) ขั้นตอนการนำไปใช้ ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดและเป็นขั้นตอนที่ใช้วัดความสำเร็จในการเรียนภาษาของนักเรียน ขั้นตอนนี้ครูผู้สอนจะต้องจัดหาสิ่งแวดล้อมจริงหรือคล้ายกับของจริงมากที่สุดมาให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ

จากการศึกษาหลักการสอนของวิธีสตอรีไลน์ สามารถสรุปได้ว่าหลักการสอนของวิธีสตอรีไลน์นั้นจะเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ และเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในเรื่องการตัดสินใจและการแก้ปัญหา ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในการสอนของวิธีสตอรีไลน์นั้นควรมีหลากหลายและมีลักษณะการเรียนรู้ที่มีหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงศักยภาพที่แตกต่างกันและพัฒนาทักษะทางสังคม

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากจากห้องเรียน จำนวน 1 ห้อง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน ทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อน และหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบสตอรีไลน์ โดยใช้การทดสอบค่าวิกฤต (t-test) แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัย

1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติแบบพารามิเตอร์ ด้วยวิธี T-test Dependent Sample แสดงผลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย การศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติแบบพารามิเตอร์ ด้วยวิธี T-test Dependent Sample แสดงผลโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย

การทดสอบ	N	X	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนเรียน	30	7.47	2.726	17.037	.000
หลังเรียน	30	16.83	2.679		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางแสดงผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model เท่ากับ 7.471 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.726 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model เท่ากับ 16.83 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.679 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยสถิติ T-test Dependent Sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบ Storyline Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

สรุป

1. ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 รายวิชาเพิ่มเติม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบสตอรี่ไลน์ สรุปได้ว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบ Storyline Model ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model เท่ากับ 7.471 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.726 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model เท่ากับ 16.83 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.679 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กันทิมา ธนะไพรินทร์ (2556) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบเรื่องการเขียนสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าผลการวิจัยพบว่าการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาหามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.45 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพดีมากด้านสื่อการสอนพบว่ามีค่าเฉลี่ย 4.58 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.49 อยู่ในระดับคุณภาพดีมากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.92/80.00 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ย 04.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพมากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนสรุปว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบสตอรี่ไลน์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ และงานวิจัยของ กล่อมจันทร์ จันทรศิริ (2556) ผลการวิจัยพบว่า เว็บช่วยสอนแบบ Storyline เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติระดับ Middle school (Grade 8) ผลการวิจัยพบว่าเว็บช่วยสอนแบบ Storyline เพื่อการพัฒนาทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 77 . 60/86 . 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์สมมุติฐานที่ตั้งไว้และผลการใช้ภาษาไทยด้านการอ่านของนักเรียนระดับหลังเรียนด้วยเว็บช่วยสอนแบบ Storyline เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนระดับนานาชาติระดับดีเยี่ยมสักครู่เจ็ดแปดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้รูปแบบ Storyline Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้วยสถิติ T-test Dependent Sample พบว่า ผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้รูปแบบ Storyline Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมุติฐานรอง (H_1) แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์จากการเรียนรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยกิจกรรมรูปแบบ Storyline Model ทิศนา แหมมณี (2556, หน้า 257-260) ได้อธิบายว่าเป็น รูปแบบการเรียนการสอนโดยการสร้างเรื่อง พัฒนาขึ้นโดย Steve Bell and Sally

Harkness จากสกอตแลนด์ โดยมีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า 1. การเรียนรู้ที่ดีควรมีลักษณะบูรณาการหรือเป็นสหวิทยาการคือเป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานศาสตร์หลายอย่างเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์สูงสุดในการประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวัน 2. การเรียนรู้ที่ดีเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นผ่านทางประสบการณ์ตรงเห็นการกระทำหรือการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเอง 3. ความคงทนของผลการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนรู้หรือวิธีการที่ได้ความรู้อมา และ 4. ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คุณค่าและสร้างผลงานที่ดีได้หากมีโอกาสได้ลงมือกระทำ ซึ่งมีงานวิจัยที่ศึกษาการนำกิจกรรมรูปแบบ Storyline Model ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ ได้แก่ บงกช วิบูลย์รัตนกิจ (2556) ได้ศึกษาบทเรียนแอนิเมชันโดยใช้การสอนแบบ Storyline บนคอมพิวเตอร์แบบพกพา เรื่องพระพุทธศาสนาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 สรุปได้ว่าบทเรียนแอนิเมชัน โดยการสอนแบบ Storyline บนคอมพิวเตอร์พกพาเรื่องพระพุทธศาสนาเป็นบทเรียนที่มีคุณภาพดีสามารถที่จะนำไปใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจา จันทรศรี (2556) การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สาระประวัติศาสตร์ โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาริชียงใหม่ ใช้แผนการสอนจำนวน 4 แผน ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้สาระประวัติศาสตร์ โดยใช้ วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องของกิน บ้านเฮา แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ภูมิปัญญาสร้างสรรค์อาหารไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องอาหารกับวิถีชีวิตกับของคนภาคเหนือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องอาหารพื้นบ้านไทย สืบต่อยอดส่วนการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมทุกแผนมีความเหมาะสมมาก ($\mu = 2.93$) และการประเมินแบบวัดทักษะการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองโดยวิธีสตอรี่ไลน์ มีความเหมาะสมมาก ($\mu = 2.92$) และจากงานวิจัยของผสุรัตน์ อภิชัย (2556) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเรียงความเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่สรวยวิทยาคมพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพรวม 84.29/85.50 และมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทุกชุดเป็นไปตามสมมุติฐานของการศึกษาข้อที่ 1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่สรวยวิทยาที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ยก่อนคิดเป็นร้อยละ 45.30 และคะแนนหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 87.87 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมุติฐานของการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชา เชียงระโทก (2556) ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนแบบ Storyline ร่วมกับเทคนิค CIRC คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเท่ากับ 15.98 (ร้อยละ 79.88) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26 ความสามารถในการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอน Storyline ร่วมกับ CIRC สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนแบบ Storyline ร่วมกับ CIRC สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 v อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ โคตรทอง (2557) การพัฒนา

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ 76.08/80.41 ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่าน สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศของ Semra (2012) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของบรรยากาศการสอน Storyline ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต การศึกษาครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนที่โรงเรียน Alpaslan ในปีการศึกษา 2553-2554 นักเรียนจำนวน 26 คนได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง 13 คนและกลุ่มควบคุม 13 ราย ระดับความสำเร็จของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามแนวการสอน Storyline สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งได้รับการสอนโดยครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางและวิธีการแบบเดิม กลุ่มควบคุมที่ได้รับ การสอนโดยวิธีการสอน Storyline มีการเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยในฐานะครูผู้สอนงานวิจัยของ Bülent Dös (2015) อธิบายว่าการสอนแนวทาง Storyline เป็นการสร้างความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียนซึ่งครูสร้างและพัฒนาเรื่องราว เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาข้อมูลที่มีความหมายที่แท้จริงของวัตถุประสงค์ นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างแข็งขันและสร้างความรู้ใน สภาพแวดล้อมที่แท้จริง การเรียนรู้ที่ใช้งานอยู่ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่แท้จริงสนับสนุนความจำระยะยาวและความรู้ความเข้าใจบทความนี้เป็นความพยายามที่จะสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับการเก็บรักษาความรู้ของพวกเขา ผลการค้นหามีการระบุวิธีการที่สามารถเพิ่มการเก็บรักษาความรู้ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ* (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กลุ่มจันทร์ จันทศิริ. (2556). *เว็บช่วยสอนแบบ Storyline เพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติระดับ Middle school (Grade 8)* (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- กันทิมา ธนะไพรินทร์. (2556). *ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกระบวนการสอนแบบเรื่องการเขียนสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5* (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ธัญญารัตน์ มะลาศรี และ Wei Jingru. (2560). การจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนสำหรับผู้เรียนชาวไทย. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ*, 4(3), 79-87.

- บงกช วิบูลย์รัตนกิจ. (2556). บทเรียนแอนิเมชันโดยใช้การสอนแบบ Storyline บนคอมพิวเตอร์แบบพกพา เรื่องพระพุทธศาสนาสำหรับเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- เบญจา จันทร์ศรี. (2556). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สาระประวัติศาสตร์ โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผสุรัตน์ อภิชัย. (2556). การพัฒนาทักษะการเรียงความเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วลัย พานิช. (2544). เอกสารเผยแพร่แนวทาง Storyline Approach กับการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วลัย พานิช. (2545). การสอนสตอรีไลน์เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: รัตติกการพิมพ์ จำกัด.
- วิชา เชียงกระโทก. (2556). การศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนแบบ Storyline ร่วมกับเทคนิค CIRC (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Bülent, Dös. (2015). Creating Online Storylines for Increasing the Knowledge Retention. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 195, 1051-1056.
- Semra, D. (2012). The effect of storyline method on students' achievements in 5th grade of science and technology courses. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 5026 – 5029.